

Euro-Latin American Parliamentary Assembly
Assemblée Parlementaire Euro-Latino Américaine
Asamblea Parlamentaria Euro-Latinoamericana
Assembleia Parlamentar Euro-Latino-Americana

PARLAMENTARISKA FÖRSAMLINGEN EU-LATINAMERIKA

Utskottet för sociala frågor, mänskliga utbyten, miljö, utbildning och kultur

21.10.2011

PRELIMINÄRT FÖRSLAG

UTKAST TILL RESOLUTIONSFÖRSLAG

Förebyggande av naturkatastrofer i Europa och Latinamerika

Medföredragande Europaparlamentet:
Medföredragande Latinamerika:

Edite Estrela (S&D)
Heli Rojas (Parlandino)

Förebyggande av naturkatastrofer

Den parlamentariska församlingen EU–Latinamerika utfärdar denna resolution

- med beaktande av förklaringarna från de sex toppmöten mellan Latinamerikas, Västindiens samt EU:s stats och regeringschefer som hittills har hållits i Rio de Janeiro (28–29 juni 1999), Madrid (17–18 maj 2002), Guadalajara (28–29 maj 2004), Wien (11–13 maj 2006), Lima (15–17 maj 2008) och Madrid (18 maj 2010),
- med beaktande av kommissionens meddelande ”En gemenskapsstrategi för förebyggande av katastrofer” (2009/2151(INI)),
- med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 21 september 2010 om kommissionens meddelande ”En gemenskapsstrategi för förebyggande av katastrofer” (2009/2151(INI)),
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europeiska rådet och Europaparlamentet ”Förstärkning av den europeiska insatskapaciteten vid katastrofer: civilskyddets och det humanitära biståndets roll” (2011/2023(INI)),
- med beaktande av sina resolutioner av den 27 september 2011 om förstärkning av den europeiska insatskapaciteten vid katastrofer: civilskyddets och det humanitära biståndets roll, av den 11 mars 2010 om den allvarliga naturkatastrofen i den autonoma regionen Madeira och följderna av stormen Xynthia i Europa, av den 16 september 2009 om skogsbränderna sommaren 2009, av den 4 september 2007 om naturkatastrofer, av den 7 september 2006 om skogsbränder och översvämningar i Europa, av den 18 maj 2006 om naturkatastrofer (bränder, torka och översvämningar) jordbruksaspekter, regionala utvecklingsaspekter och miljöaspekter, av den 5 september 2002 om översvämningarna i Europa, av den 14 april 2005 om torkan i Portugal, av den 12 maj 2005 om torkan i Spanien och av den 8 september 2005 om bränderna och översvämningarna i Europa sommaren 2005,
- med beaktande av sin lagstiftningsresolution av den 18 maj 2006 om Europaparlamentets och rådets förslag till förordning om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond,
- med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar om EU:s strategi för stöd till katastrofförebyggande i utvecklingsländerna 2011–2014 (SEK(2011)0215),
- med beaktande av rapporten ”Global Assessment Report on Disaster Risk Reduction – revealing risk, redefining development”, ISDR/FN, 2011,
- med beaktande av rapporten ”Assessment of Progress in the Implementation of the Hyogo Framework for Action: A regional Perspective from the Americas”, 2009, OAS och UNISDR,
- med beaktande av rapporten ”Assessment of Progress in the Implementation of the Hyogo Framework for Action: (2009–2011)”, OAS och UNISDR,

- med beaktande av Världsbankens studie ”Disaster Risk Management and Climate Change Adaptation in Europe and Central Asia”, 2010, ”Global Facility for Disaster Reduction and Recovery”,
- med beaktande av artikel 16 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Under de senaste årtiondena har ungefär 200 miljoner människor drabbats av naturkatastrofer.
 - B. Risken för att människor omkommer i samband med naturkatastrofer minskar i världen men antalet befolkningar i riskzonen och de ekonomiska förlusterna ökar exponentiellt, särskilt i länder och regioner med medelhöga till låga inkomster och svaga styrelseformer.
 - C. Klimatförändringarna leder till allt fler och allt allvarigare naturkatastrofer som ofta går över nationsgränser och orsakar allvarliga skador på ekonomin, miljön och samhället.
 - D. De risker som är kopplade till naturkatastroferna ökar i proportion till sårbarheten för dem. Sårbarheten beror i sin tur på olika faktorer: dåligt fungerande institutioner, framför allt svaga informations- och riskupplysningssystem, dålig prioritering av risk- och katastrofhanteringsstrategier i politiken och budgeten på nationell nivå, avsaknad av lämplig stadsplanering och förstörda naturliga ekosystem.
 - E. Omfattningen av eventuella framtida förluster – som beräknas på grundval av förluster, effekter och risker i samband med naturkatastrofer – kan vara en viktig indikator för besluten om offentliga investeringar på detta område. Därför skulle det vara mer lönsamt för staterna att använda en kombination av förebyggande och korrigerande åtgärder för att minska riskerna än att hantera de årliga förluster som kan uppstå till följd av naturkatastrofer.
 - F. Naturkatastrofer får allvarliga följder på medellång och lång sikt när det gäller utbildning, hälsa, strukturell fattigdom och befolkningsomflyttningar. Barn är en särskilt sårbar grupp bland de människor som drabbas av naturkatastrofer. Det finns en tydlig koppling mellan naturkatastrofer och minskad skolgång bland barn. Dessutom finns det stora skillnader mellan antalet flickor och pojkar som slutför skolgången under perioder efter en naturkatastrof.
 - G. ”Nya och framväxande risker” ökar till följd av det ömsesidiga beroendet mellan tekniska system, såsom telekommunikationer, finansiella tjänster, transport, energi och vatten.
 - H. Att stärka det regionala och internationella samarbetet är grundläggande för att minska riskerna och mildra naturkatastrofernas effekter, exempelvis inom områden som tekniköverföring, utbyte av god praxis, insamling av information om risker, lämpligt stöd för att stärka förvaltning och kapacitetsuppbyggnad samt ekonomiskt stöd och en multirisikstrategi som garanterar en större motståndskraft mot olika typer av naturkatastrofer.
 - I. Den viktigaste faktorn för utveckling är att anpassa riskhanteringskapaciteten vid naturkatastrofer till befolkningarnas och de ekonomiska tillgångarnas ökade sårbarhet för dessa fenomen. Visst samförstånd har uppnåtts om behovet av att systematiskt integrera riskreducering i utvecklingspolitikens planering, utarbetande och genomförande.

- J. Det finns ett behov av att mer proaktivt informera, motivera och involvera medborgarna i riskreduceringsstrategierna på lokal nivå. Det har visat sig att det civila samhällets deltagande positivt påverkar nya inriktningar av stadsplaneringen och stadsutvecklingen.
- K. Förvaltningens och ansvarsfördelningens kvalitet på nationell och lokal nivå har, precis som samhällets påtryckningar och ansvarsutkrävandet, en direkt inverkan på antalet omkomna och omfattningen av de ekonomiska förlusterna.
- L. Markanvändning och byggnadspolitik kan ha en avgörande inverkan på riskerna, särskilt i stora städer med informella bosättningar.
- M. Ekosystemen fungerar som naturliga hinder mot många extrema klimatfenomen, och är därför en mycket positiv lösning i kostnads-nyttohänseende.
- N. Torka utgör en dold risk eftersom orsakerna till torka och risktendenserna i samband med torka inte utvärderas tillräckligt på internationell nivå. Följderna av torkan är mer synliga inom jordbruket, och på lokal nivå kan den få oproportionerligt hårda följder för fattiga jordbruksberoende hushåll på landsbygden.
- O. Skogarna är mycket viktiga för att förebygga torka, bränder och ökenspridning.
- P. Instrumenten för socialt skydd, såsom ekonomiska bidrag eller program för tillfälligt arbete, minskar visserligen inte de faktiska riskerna, men kan bidra till att öka motståndskraften mot naturkatastrofer, minska fattigdomen och utveckla det mänskliga kapitalet till en låg merkostnad.
- Q. Latinamerika, och även EU i mindre utsträckning, drabbas allt hårdare av extrema natur- och väderfenomen och geologiska fenomen, såsom orkaner, jordbävningar, tsunamier, översvämningar, torka, stormar och vulkanutbrott.
- R. Enligt uppgifter från Amerikanska samarbetsorganisationen (OAS) har Latinamerika gjort betydande framsteg när det gäller beredskap, insatser och stöd. Dock har bara begränsade framsteg gjorts med att minska sårbarheten och riskerna i samband med utvecklingsarbetet.
- S. I Latinamerika kan delregionerna påverka den nationella politiken via de organ som har inrättats av respektive delregions organisationer, till exempel Comité Andino para la Prevención y Atención de Desastres (CAPRADE), Centro Regional de Información de Desastres Naturales de América Latina y el Caribe (CRID), Centro de Coordinación para la Prevención de los Desastres naturales en América Central (CEPREDENAC) och Agencia Caribeña de Respuesta a Emergencias por Desastres (CDERA).
- T. Den nya solidaritetsklausulen (artikel 222 i EUF-fördraget) är viktig för att man med alla medel ska kunna garantera hjälpinsatserna och effektivisera samordningen mellan medlemsstaterna vid naturkatastrofer och katastrofer som orsakas av människor.
- 1. Den parlamentariska församlingen betonar att naturkatastrofer kan få mycket svåra följder för de drabbade ländernas ekonomiska och sociala utveckling på kort, medellång och lång sikt. Församlingen framhåller i detta sammanhang att det huvudsakliga målet för strategierna för förebyggande, minskning och hantering av risker är att minimera förluster av människoliv, ekonomiska tillgångar, infrastrukturer, bostäder och kommunikationer

samt att skydda och garantera de drabbade befolkningarnas mänskliga och grundläggande rättigheter.

2. Den parlamentariska församlingen rekommenderar med tanke på naturkatastrofernas gränsöverskridande karaktär ett heltäckande samarbete för att förebygga naturkatastrofer och lindra deras effekter. Samarbetet bör särskilt omfatta utbyte av god praxis och riskinformation, inrättande av system för spridning av detaljerad information om eventuella risker, utformning av kapacitetsuppbyggnadsprogram, tekniköverföring, finansiellt stöd, stärkt förvaltning, särskilt när det gäller organisatoriska, rättsliga och politiska frågor samt förstärkta system för tidig varning.
3. Den parlamentariska församlingen framhåller att det krävs ett nytt synsätt för att integrera riskförebyggande i utvecklingspolitiken i syfte att begränsa kostnaderna för naturkatastrofer.
4. Den parlamentariska församlingen uppmanar regeringarna att integrera riskhanteringsstrategier för naturkatastrofer och klimatanpassning i beslutsprocesserna för utvecklingsinvesteringar. Därigenom skapas konsekvens mellan utvecklingspolitikens olika områden och riskhanteringsaspekterna integreras i de nationella utvecklingsstrategierna.
5. Den parlamentariska församlingen uppmanar regeringarna att integrera riskreduceringsstrategier i planeringen av offentliga investeringar, stadsutveckling, miljöplanering och miljöförvaltning, och anslå tillräckliga medel för detta i sina budgetar.
6. Den parlamentariska församlingen rekommenderar att ett biregionalt centrum för katastrofförebyggande inrättas med målsättningen att utarbeta gemensamma strategier och ett varningssystem för nödsituationer i syfte att minska den ömsesidiga sårbarheten för naturkatastrofer som orsakas av klimatförändringar eller teknisk utveckling.
7. Den parlamentariska församlingen anser att det krävs särskilda investeringar i riskhantering för att minska återverkningarna av naturkatastrofer och samtidigt öka ländernas anpassningsförmåga. Församlingen rekommenderar regeringarna att de grundar sina beslut om anslagen till offentliga investeringar i riskhantering på en bedömning av möjliga förluster och sannoliketskalkyler, och att de prioriterar de risker som är lättast att minska och som har tydliga ekonomiska, sociala och miljömässiga fördelar.
8. Den parlamentariska församlingen förespråkar riskhanteringsstrategier som grundas på subsidiaritetsprincipen med en gradvis decentralisering av befogenheterna. Församlingen anser att de centrala regeringarna bör ha det huvudsakliga ansvaret för tekniskt och ekonomiskt stöd samt rådgivning om gällande föreskrifter. De bör också stödja de regionala styrelseorganen vid mer omfattande katastrofer som inte kan hanteras på lokal nivå.
9. Den parlamentariska församlingen framhåller vikten av att förstärka samarbetet mellan olika statliga och icke-statliga organ på ett horisontellt plan (mellan olika organ på samma nivå) och ett vertikalt (mellan organ på olika nivå). Tillräckliga medel bör anslås för de lokala styrelseorganens budgetar så att de kan genomföra riskhanteringsstrategier på lokal nivå.

10. Den parlamentariska församlingen uppmanar regeringarna att göra det civila samhället och akademikerna delaktiga i utformningen av riskhanteringsstrategier och riskhanteringspolitik, särskilt inom innovations- och utvecklingssektorn, i syfte att förbättra kommunikationen, planeringen och genomförandet av dessa strategier och underlätta en gemensam samsyn.
11. Den parlamentariska församlingen anser att det är nödvändigt att integrera en jämställdhetsaspekt i arbetet för att minska riskerna i samband med naturkatastrofer, eftersom detta är en avgörande faktor för att förbättra genomförandet av riskhanteringsstrategier.
12. Den parlamentariska församlingen uppmanar staterna att undanröja alla hinder för tillgång till information, särskilt om risker med naturkatastrofer, för att fastställa ansvaret, vilket i sin tur bidrar till att förbättra styrningens effektivitet.
13. Den parlamentariska församlingen föreslår att lämpliga åtgärder vidtas för att minska skillnaderna mellan de olika regionerna och delregionerna när det gäller deras förmåga att skydda sina befolkningar och ekonomiska tillgångar samt deras reaktions- och återhämtningsförmåga när det gäller effekterna av naturkatastrofer. Församlingen påpekar att särskild uppmärksamhet bör ägnas åt eftersatta och/eller topografiskt komplicerade områden, särskilt öar, bergsområden, yttersta randområden, gränsområden och glesbefolkade områden.
14. Den parlamentariska församlingen anser att regeringarna bör vidta åtgärder för att flytta vissa risker, genom försäkringssystem, för att på så sätt skapa ett skydd vid omfattande förluster som de inte kan ta om hand själva, och förutse och förbereda sig för att lindra effekterna av nya risker.
15. Den parlamentariska församlingen anser att utvecklingen av försäkringssystem och en riskhanteringsstrategi också kan spela en avgörande roll för att minska återuppbyggnadskostnaderna och deras följder för budgeten.
16. Den parlamentariska församlingen anser att det är ytterst viktigt att stärka den tekniska kapaciteten hos beredskapsenheterna. Man måste se till att informations- och kommunikationssystemen för nödsituationer är effektiva, liksom att det finns instrument för snabba insatser.
17. Den parlamentariska församlingen uppmanar regeringarna att i sina riskhanteringsstrategier integrera instrument för socialt skydd, exempelvis sociala bidrag eller mikrokrediter, för att kunna lindra katastrofernas omedelbara följder för de mest sårbara befolkningsgrupperna och förhindra att barnens skolgång avbryts eller att produktionstillgångar säljs ut. Sådana åtgärder har i sin tur en positiv effekt på medellång och lång sikt.
18. Den parlamentariska församlingen framhåller att det är mycket viktigt att särskilt uppmärksamma barnen och deras behov när det gäller utbildning, livsmedelstillgång och hälsa, i synnerhet de små barnen, som drabbas hårdast av de omedelbara följderna av naturkatastrofer.

19. Den parlamentariska församlingen uppmanar länderna att ägna särskild uppmärksamhet åt asylansökningar som lämnas in av personer som fördrivits av naturkatastrofer och/eller miljöproblem, och att anstränga sig för att underlätta deras omflyttning.
20. Den parlamentariska församlingen uppmanar regeringarna att utforma aktiva planerings- och förvaltningssystem för att skydda ekosystemen och för att anpassa sig till klimatförändringarna samt att anpassa byggnadslagstiftningen till riskerna med naturkatastrofer.
21. Den parlamentariska församlingen betonar att lagar, förordningar, normer och kriterier för byggnadsverksamhet måste anpassas efter situationen i varje land, till lokala behov och möjligheten att uppfylla dessa normer. I detta sammanhang skulle det vara mycket användbart att göra samhällena delaktiga i beslutsfattandet. Församlingen påpekar att det civila samhällets deltagande dessutom gör det möjligt att utforma nya riskreduceringsstrategier, och att detta även ger mer allmänna fördelar, till exempel en ökad ansvarskänsla i samhället och ökad social sammanhållning.
22. Den parlamentariska församlingen efterlyser ökad uppmärksamhet på utformningen av ekosystembaserade riskhanteringsstrategier, eftersom sådana strategier utgör en mycket attraktiv lösning i kostnads-nyttöhänseende och gör det möjligt att hantera en rad olika katastrofer, exempelvis översvämningar, torka och bränder.
23. Den parlamentariska församlingen rekommenderar att regeringarna integrerar riskhantering vid torka i sina riskhanteringsstrategier och att de särskilt kartlägger och grundligt analyserar riskerna med och orsakerna till torka, vidtar åtgärder för att förbättra mark- och vattenförvaltningen, stöder de fattigaste på landsbygden som är beroende av jordbruket och förbättrar systemen för tidig varning och insatser.
24. Den parlamentariska församlingen efterlyser stöd till jordbruket i landsbygdsområden som lider av avfolkning till följd av utvecklingen av andra industrisektorer och som blir alltmer utsatta för riskerna med naturkatastrofer. Församlingen påminner i detta sammanhang om att bevarandet av landsbygdsområden bidrar till att förebygga ökenspridning och utbredning av fattigdom i dessa områden samt till att bevara ekosystemen.
25. Den parlamentariska församlingen påpekar att skogar är mycket viktiga för förebyggande av erosion och översvämningar, upprätthållande av den biologiska mångfalden, förvaltning av vattenresurserna och avskiljning av koldioxid. Därför bör åtgärder vidtas för att förebygga avskogning, olaglig avverkning och bränder. Församlingen efterfrågar likaså beslutsamma åtgärder till stöd för återbeskogning, där man bör prioritera inhemska arter och blandskogar, för att öka skogarnas motståndskraft mot bränder, sjukdomar och stormar.

* * *
* *

26. Den parlamentariska församlingen uppdrar åt sina ordförande att översända denna resolution till Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen samt till EU-medlemsstaternas och samtliga latinamerikanska och västindiska länders parlament, Latinamerikanska parlamentet, Centralamerikanska parlamentet, Andinska parlamentet, Mercosurs parlament, Andinska gemenskapens generalsekretariat, Mercosurs ständiga

representantkommitté och det latinamerikanska ekonomiska systemets ständiga sekretariat samt till generalsekreterarna för OAS, Unasur respektive FN.